

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de A Coruña, Hiszpania, w dniu 28 czerwca 2011 r. — Germán Rodríguez Cachafeiro i María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor przeciwko Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Sprawa C-321/11)

(2011/C 282/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Germán Rodríguez Cachafeiro i María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Strona pozwana: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Pytania prejudycjalne

Czy przypadek, kiedy przewoźnik lotniczy odmawia przyjęcia na pokład z tego powodu, iż pierwszy etap podróży wskazany na bilecie doznał opóźnienia, za które można mu przypisać winę, i błędnie założył, iż pasażerowie nie przybędą o czasie na drugi lot, co pozwala na to, aby ich miejsca zostały zajęte przez innych pasażerów, można uznać za objęte pojęciem odmowy przyjęcia na pokład w rozumieniu art. 2 lit. j) w związku z art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-323/11)

(2011/C 282/05)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Hadjiyiannis i U. Nielsen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Danii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie

polityki wodnej⁽¹⁾ ze względu na to, iż do dnia 22 grudnia 2009 r. nie opublikowało ostatecznych planów gospodarowania wodami w dorzeczach, do dnia 22 marca 2010 r. nie wysłało ich egzemplarza Komisji, a w każdym razie — nie poinformowało o nich tej instytucji, oraz

— obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 13 ust. 1, 2 i 6 powyższej dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie przyjmują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do dostosowania się do tej dyrektywy najpóźniej do dnia 22 grudnia 2009 r. oraz wysyłają ich egzemplarz do Komisji najpóźniej do dnia 22 marca 2010 r.

Ze względu na to, że Komisja nie posiada żadnej informacji pozwalającej jej na uznanie, iż te niezbędne przepisy zostały przyjęte, instytucja ta musi wyciągnąć na tej podstawie wniosek, że Dania nie przyjęła jeszcze tych przepisów, a zatem — uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Węgry) w dniu 29 czerwca 2011 r. — Tóth Gabor przeciwko Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, następca de la Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Sprawa C-324/11)

(2011/C 282/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Węgry).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tóth Gabor.

Strona pozwana: Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, następca de la Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály.

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładnia prawna wyłączająca prawo do odliczenia adresata faktury w sytuacji, gdy wystawcy faktury zostało cofnięte pozwolenie na prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej przez sekretarza gminy przed wykonaniem umowy lub przed wystawieniem faktury, narusza zasadę neutralności podatkowej (art. 9 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾)?

- 2) Czy okoliczność, iż osoba wystawiająca fakturę prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą nie zgłosiła zatrudnianych przez nią pracowników (którzy w związku z tym pracują „na czarno”), z którego to względu organ podatkowy stwierdził, że przedsiębiorca ten nie „posługuje się zgłoszonymi pracownikami”, może uniemożliwić wykonanie prawa do odliczenia adresata faktury, biorąc pod uwagę zasadę neutralności podatkowej?
- 3) Czy można uznać, że adresat faktury dopuszcza się niedbalstwa, jeżeli nie sprawdza, czy istnieje stosunek prawny pomiędzy zatrudnianymi przy pracach pracownikami a wystawcą faktury, ani tego, czy wystawca ten wykonał swoje zobowiązania podatkowe związane ze zgłoszeniem tych podatników lub inne obowiązki związane z tymi pracownikami? Czy można uznać, że takie zachowanie stanowi obiektywną okoliczność wskazującą na to, że adresat faktury wiedział lub powinien wiedzieć o tym, że uczestniczy w transakcji stanowiącej oszustwo w podatku VAT?
- 4) Czy z uwagi na zasadę neutralności podatkowej sąd krajowy może wziąć pod uwagę ww. okoliczności, jeżeli ogólna ocena doprowadzi go do przekonania, iż pomiędzy osobami znajdującymi się na fakturze nie doszło do zrealizowania transakcji gospodarczej?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-331/11)

(2011/C 282/07)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Margheli i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. a), b) i c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (¹) ze względu na to, iż zezwoliła na prowadzenie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec bez sporządzenia planu uzdatniania terenu tego składowiska oraz bez wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie tego, czy to składowisko to może nadal prowadzić swą działalność na podstawie przyjętego planu uzdatniania.
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Składowisko odpadów Žilina — Považský Chlmec prowadzi działalność pomimo tego, że nie został przedstawiony plan uzdatniania jego terenu składowiska i pomimo tego, że nie zostały przyjęte żadne ewentualne zmiany na podstawie tego planu. Ze tego względu Komisja zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie, że Republika Słowacji uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. a), b) i c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ze względu na to, iż zezwoliła na prowadzenie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec bez sporządzenia planu uzdatniania terenu tego składowiska oraz bez wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie tego, czy to składowisko może nadal prowadzić swą działalność na podstawie przyjętego planu uzdatniania.

(¹) Dz.U. L 182, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 kwietnia 2011 r. w sprawie T-466/08 Lancôme parfums et beauté & Cie przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Focus Magazin Verlag GmbH, wniesione w dniu 29 czerwca 2011 r. przez Lancôme parfums et beauté & Cie

(Sprawa C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lancôme parfums et beauté & Cie (przedstawiciele: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Focus Magazin Verlag GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie T-466/08 i stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie R 1796/2007-1;
- obciążenie Urzędu i interwenienta kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą Urzędu, przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok musi zostać uchylony, ponieważ Sąd naruszył art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i naruszył prawo, orzekając, że w spornej sprawie okres pięciu lat po dokonaniu rejestracji, w ciągu którego wcześniejszy niemiecki znak towarowy FOCUS, na którym został oparty sprzeciw wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego ACNO FOCUS, musi być rzeczywiście używany, rozpoczął bieg dopiero w dniu 13 stycznia 2004 r.